

tulajdonos nem igazolja, hogy a bérlő eltávolításában bírói vagy más hatósági rendelkezés korlátozta.

A rendelet az eddigi jogállapottal szemben azt is kimondja, hogy az esetleg befolyt összegekből elsősorban nem csupán a behajtás körül felmerült költségek, hanem a felmondással és a kilikollatással felmerült költségek is levonásba hozhatók.

PÉNZÜGYI JOGGYAKORLAT.

A kényszeregyességi eljárásban a hitelező azon bejelentése, hogy követelését a kényszeregyességi eljárásban nem érvényesíti, könyvi illeték alá nem esik. (Közig. Bír. 18.964/1930. P. sz.) Panaszos 1927. ápr. 21-én benyújtott beadványában W. J. és neje d.-i lakosok csődönkívüli kényszeregyességi ügyében az Országos Hitelvédő Egylet kerületi szervének D.-ben azt jelentette be, hogy adósok neki 5600 P. tőkével és kamataival, 5643 P. 55 fillérrel tartoznak, mely követelése a birtokában levő kézizáloggal teljesen fedezve van és így követelését a kényszeregyességi eljárás nem érinti.

A d.-i kir. törvényszéktől beszerzett iratokból kitűnően az 1927. szeptember 2-án megtartott tárgyaláson létesült egyességet jóváhagyó K. e. 2281/1927. sz. végzés szerint panaszos követelésével; miután külön kielégítési joggal bíró hitelező, a szavazásban nem vett részt.

Miután panaszos beadványa eszerint nem célozta követelésének a csődönkívüli kényszeregyességi eljárásban való érvényesítését és csupán külön kielégítési jogának bejelentésére szoritkozott, panaszostól az előirt jegyzőkönyvi illeték a 27.300/1926. P. M. sz. rendelet 7. §-a alapján nem követelhető, miért is — a panasznak helyt adva — az illeték törlését elrendelni kellett.

Az illetékért elsősorban felelős személy elhalálása egymagában még nem bizonyítja az illeték behajthatatlanságát. (Közig. Bír. 14.898/1929. P. sz.) A kérdéses ítéleti illetéket az 1914: XLIII. t.-c. 55. §. második bekezdése alapján azért vetették ki a perben pernyertes panaszosra, mert a perkölttségben is marasztalt perbeli ellenfele a fizetési meghagyás kézbesítése előtt elhalt. Minthogy azonban az 1914: XLIII. t.-c. 55. §. második bekezdése alapján az a fél, akinek az ítélet valamely értéket ítél meg, a megítélt értéknek, vagy egy részének megkapása esetében is, csak másodsorban és akkor köteles a készpénzben járó ítéleti illeték megfizetésére, amikor az illetékért elsősorban felelős féltől azt beszédni nem lehetett, az a körülmény pedig, hogy az elsősorban felelős fél elhalt, még nem igazolja azt, hogy az illetéket a hagyatékából, illetőleg az örökösöitől behajtani nem lehet: azért panaszosnak az illeték fizetése iránti kötelezettsége még be nem állt, s annak vizsgálása nélkül, hogy panaszos a megítélt értékből kapott-e. a rendelkező rész szerint kellett határozni.